

עפ"א 49309/01/16 - אנטונינה גלייזר נגד עיריית רחובות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 49309-01-16 גלייזר נ' עיריית רחובות
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
המערערת	אנטונינה גלייזר
נגד	
המשיבה	עיריית רחובות

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת מירב כפיר) בח"נ 9437-05-15, במסגרתו הורשעה המערערת בחניה במקום המיועד לחניית נכים, ונגזר עליה קנס בסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתם.
2. במהלך הערעור טענה המערערת כי עצרה את רכבה במקום המיועד לחניית נכים, ואולם לא דוממה את מנוע הרכב, וניצבה בקשר עין עמו על המדרכה, על מנת לאפשר לבעל חנות להעמיס על הרכב מוצר כבד משקל שרכשה ממנו.
- באשר לגזר הדין טענה המערערת כי יש להפחית את הקנס שהוטל עליה נוכח מצבה הכלכלי הבלתי שפיר והיותה נסמכת למחייתה על גמלת הבטוח לאומי.
3. ב"כ המשיבה עתרה לבית המשפט לדחות את הערעור על כלל חלקיו. לדבריה חל איסור גם לעצירת הרכב בחנייה המיועדת לנכים, ועל כן הרשעת המערערת בדין יסודה.
- באשר לגזר הדין - טענה ב"כ המשיבה כי גם בית משפט קמא לא מיצה עמה את הדין והטיל עליה כפל קנס, בעוד הקנס המקסימאלי הוא בשיעור של 3,600 ₪.

דין והכרעה

4. הרשעת המערערת במיוחס לה בדין יסודה. לשיטת המערערת עצרה את רכבה במקום חנייה המיועד לנכים, עזבה את הרכב וניצבה בקרבת מקום. גם בכך יש כדי להקים את יסודות העבירה, לאור לשונו של סעיף 10(א) לחוק עזר לרחובות (העמדת רכב וחנייתו) תשס"ח-2008 (להלן: **"חוק העזר"**): **"לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו, לא יחנה ולא ישאירנו עומד, כולו או חלק ממנו..."**

5. ובאשר לערעור על גזר הדין, נקבע כדלקמן:

"מושכלות יסוד הן כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בכל הנוגע למידת העונש, אלא במקרים חריגים, בהם נפלה טעות מהותית בגזר דינה של הערכאה הדיונית או שיש בו סטייה ברורה ממדיניות הענישה המקובלת בנסיבות דומות" (ע"פ 4327/12 פלוני נ' מדינת ישראל 5.6.13).

5. בחנתי את הענישה שהושתה על ידי בית משפט קמא, לאור המתווה שנקבע בפסיקה ולא מצאתי כי באה בגדר אותם מקרים חריגים, המצדיקים התערבות ערכאת הערעור.

6. סעיף העבירה על פי חוק העזר, חוקק כאיסור גורף הטומן בחובו מנעד אפשרויות נוכח התכלית לשמה נועדה הקצאת חניות עבור הנכים- מתן גישה זמינה ונוחה נוכח צרכיהם המיוחדים. משכך, אין בנסיבות ביצוע העבירה, כפי שתוארו על ידי המערערת, כדי להוות נימוק לקולה, בגזירת עונשה.

בית משפט קמא נתן דעתו למכלול השיקולים, אלה הקשורים לנסיבות העבירה וההליך גופו ומנגד, להפנמת הפסול שהביעה המערערת, בהתחייבותה שלא לשוב על מעשיה. לאור זאת ובשים לב לשיעור הקנס המרבי, העומד על 3,600 ₪, לא מצאתי כי יש בכפל הקנס המקורי שהטיל בית משפט קמא, משום החמרה יתרה המצדיקה קבלת הערעור.

7. אשר על כן אני מורה על דחיית הערעור.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ו, 08 מאי 2016, בהעדר הצדדים.